

Főoldal > ... > Jogi Lépések Indítása > Hol És Hogyan? > Melyik Ország Joga Alkalmazandó? > Belgium

Melyik ország joga alkalmazandó?

Tartalomszolgáltató:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Belgium

1 A hatályos jogszabályok forrásai

1.1 Nemzeti szabályok

A belga nemzeti jog kötelező forrásait a jogszabályok, az általános jogelvek és a szokásjog alkotják. A jogszabályokat szükségszerűen állami szervek alkotják; az általános jogelvek azért bírnak jogi kötelező erővel, mert a társadalom meg van győződve azok jogi értékéről; a szokásjog az íratlan jogszokást és az általánosan elfogadott gyakorlatot tükrözi.

Belgiumban a bíróságok nem kötelesek az esetjogot követni: az ítélkezési gyakorlatnak, akárcsak a jogtudományi álláspontnak, súlya van, de nem kötelező. A bírósági ítéletek csak az ügy feleire kötelezőek, de nem kötik a hasonló ügyekben ítélkező többi bírót. Az alkotmánybíróságon (*Cour constitutionnelle/Grondwettelijk Hof*) kívül egyetlen más bíróság sem követelheti meg a többi bíróságtól ítélkezési gyakorlatának követését. Még a semmítőszéknek (*Cour de cassation/Hof van Cassatie*) egy alsóbb fokú bíróság ítéletét alkalmasint hatályon kívül helyező és az ügyet újbóli vizsgálatra visszautaló ítélete sem ad az ügyet újratárgyaló bíróságra nézve kötelező utasításokat. Csak a semmítőszék azonos ügyben hozott második ítéletének tartalma válik kötelezővé a végleges ítélet meghozatalára felhívott bíróságra.

1.2 Többoldalú nemzetközi egyezmények

A szövetségi külügyi közszolgálat adatbázisa áttekintést nyújt az 1987 óta aláírt két- és többoldalú egyezményekről:

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

<https://diplomatie.belgium.be/fr/traites>

Számos Belgiumban hatályos egyezmény szövege közzé van téve az 1997 óta elektronikusan elérhető belga hivatalos lapban (*Moniteur belge/Belgisch Staatsblad*):

<https://justice.belgium.be>

Ezenfelül a „*Législation consolidée*”/„*Geconsolideerde Wetgeving*” link alatt sok (2004. augusztus 1-jei állapot szerint 2800) egyezmény szövege megtalálható az említett honlapon akkor is, ha azok megkötésére 1987 előtt került sor.

Belgium egy szuverén állam, amely mindenképp fennhatósággal rendelkezik a bíróságainak joghatósága alá tartozó jogalanyok felett. A társadalom fokozódó nemzetköziesedése miatt mindazonáltal Belgium egyre inkább kötve van a nemzetek feletti és nemzetközi szervezetek és intézmények által alkotott szabályokhoz.

Különösen az Európai Unió (EU), az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ), az Észak-atlanti Szerződés Szervezete (NATO) és az Európa Tanács nyomta rá bélyegét a belga jogra (vagy közvetlenül alkalmazandó, vagy nem közvetlenül alkalmazandó) szerződések és rendelkezések elfogadásával, valamint e szervezetek tagállamait belső jogrendszereik összehangolására készítő irányelvek és jogi harmonizáció előírásával.

A Belgiumban közvetlenül alkalmazandó emberi jogi egyezményeket, az emberi jogok európai egyezményét és az Európai Szociális Chartát egyaránt az Európa Tanács fogadta el. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének szintjén ezen egyezményeknek a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya, illetve a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya felel meg.

Nemzetek feletti szervezatként az Európai Unió (EU) jelentős hatást gyakorol tagállamaira, Belgiumot is beleértve. Az EU fő jogi eszközei a rendeletek, amelyek közvetlenül alkalmazandók, és az irányelvek, amelyeket maguknak a tagállamoknak kell átültetniük.

Számtalan intézmény és szervezet tevékenykedik a különböző jogágak, mint például a nemzetközi magánjog, a nemzetközi büntetőjog és a nemzetközi kereskedelmi és gazdasági jog fejlesztésén. Hogy csak néhányat említsünk: az Egyesült Nemzetek Szervezete, az ENSZ Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottsága (Uncitral), a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia, a Nemzetközi Intézet a Magánjog Egységesítéséért (Unidroit), az Európa Tanács, az Európai Unió és az Európai Közösség, a Személyi Állapot Nemzetközi Bizottsága, a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO), a Nemzetközi Légiszállítási Szövetség (IATA), a Benelux Unió stb.

1.3 Főbb kétoldalú egyezmények

Mind a szövetségi hatóságok, mind Belgium államszövetséget alkotó egységeinek hatóságai köthetnek kétoldalú egyezményeket a világ más országaival vagy régióival attól függően, hogy saját hatáskörükbe tartozik-e az adott tárgykör. Ezen egyezmények többségét szomszédos országokkal vagy olyan országokkal kötik, amelyekhez Belgiumot szoros vagy fontos kereskedelmi kapcsolatok fűzik.

2 A kollíziós jogi szabályok végrehajtása

A nemzetközi magánjogi törvénykönyvről szóló, 2004. július 16-i törvény (a továbbiakban: DIP-törvénykönyv) kihirdetésére 2004. július 27-én került sor a hivatalos lapban (<https://justice.belgium.be>). A törvény szövege a következő weboldalon érhető el: „[a jogszabály konszolidált szövege](#)”.

Ez az adatlap a DIP-törvénykönyv szerinti helyzetet ismerteti. A törvénykönyv nemzetközi joghatósággal és a külföldi bírósági ítéletek és közokiratok joghatásaival kapcsolatos rendelkezései a törvény hatálybalépését követően indított keresetekre, valamint a törvény hatálybalépését követően hozott bírósági ítéletekre és kiállított közokiratokra alkalmazandók. A törvénykönyv átmeneti rendelkezéseinek hatálya alá nem tartozó korábbi ügyekre a legkülönbözőbb jogszabályok és terjedelmes ítélkezési gyakorlat, valamint jogi szakirodalom vonatkoznak. Hasznosak lehetnek az alábbi weboldalak:

- <https://www.law.kuleuven.be/jpr/en>

- <https://www.ipr.be/fr>

- <https://www.dipr.be/fr>

A törvénykönyv csak annyiban alkalmazandó, amennyiben az ügyre nem irányadók nemzetközi egyezmények, európai uniós jog vagy különös jogszabályok.

2.1 A bírák hivatalból kötelesek-e alkalmazni a kollíziós jogi szabályokat?

A belga bírák nem csak a belga jogot alkalmazzák. Gyakran külföldi jog alapján kell ítéletet hozniuk.

A belga nemzetközi magánjog szerint a külföldi jogot a külföldi országban elfogadott értelmezés alapján kell alkalmazni; ha a bíróság nem tudja megállapítani magának a külföldi jognak a tartalmát, a felek közreműködését kérheti. Ha nyilvánvalóan lehetetlen a bíróság számára, hogy észszerű időn belül megállapítsa a külföldi jog tartalmát, akkor a belga jogot kell alkalmaznia (a DIP-törvénykönyv 15. cikke).

2.2 Vissza- és továbbutalás (Renvoi)

A törvénykönyv elfogadása óta a vissza- és továbbutalás főszabály szerint már nem elfogadott (a törvénykönyv 16. cikke). A törvénykönyv azonban tartalmaz egy kivételt a jogi személyekre alkalmazandó jog tekintetében (a DIP-törvénykönyv 110. cikke), és lehetővé teszi a természetes személyek jog- és cselekvőképességére vonatkozó belga jogra való utalást (lásd lent).

2.3 A kapcsoló tényező megváltozása

A kapcsoló tényező változhat idővel (pl. állampolgárság) vagy térben (pl. szokásos tartózkodási hely).

A DIP-törvénykönyv a kapcsoló tényező változásának leggyakoribb eseteiben alkalmazandó szabály meghatározására törekszik.

A házasság joghatásait illetően például a törvénykönyv szerint az első kapcsoló tényező a házastársak azon időpontbeli szokásos tartózkodási helye, amelyben a joghatásokra hivatkoznak (a DIP-törvénykönyv 48. cikke).

A származás esetében a törvénykönyv rögzíti, hogy az alkalmazandó jog az azon állampolgárság szerinti jog, amellyel az a személy, akinek származása vitatott, a gyermek születésének időpontjában rendelkezik (a DIP-törvénykönyv 62. cikke).

A dologi tulajdonjogokra azon állam joga az irányadó, amelyben a vagyontárgy a jogra való hivatkozás időpontjában található. A törvénykönyv mindazonáltal rögzíti, hogy az ilyen jogok megszerzésére és elvesztésére azon állam joga az irányadó, amelyben a vagyontárgy azon aktusok vagy tények megvalósulásának idején található, amelyekre a jog megszerzésének vagy elvesztésének alapjaként hivatkoznak (a DIP-törvénykönyv 87. cikke).

2.4 Kivételek a kollíziós jogi szabályok általános alkalmazása alól

Az általános kollíziós szabályok a DIP-törvénykönyvben meghatározott esetekben nem alkalmazhatók.

1. Kivételesen nem alkalmazható a DIP-törvénykönyv által kijelölt jog, ha nyilvánvaló, hogy a körülmények összességére tekintettel a helyzet csak nagyon lazán kapcsolódik Belgiumhoz, és nagyon szorosan kapcsolódik egy másik államhoz. Ilyen esetben e másik állam joga alkalmazandó (a DIP-törvénykönyv 19. cikke).
2. A belga jognak a valamely nemzetközi helyzetre irányadó, elsőbbséget élvező vagy közjogi rendelkezései alkalmazandók maradnak, a kollíziós szabályok által kijelölt jogtól függetlenül (a DIP-törvénykönyv 20. cikke).
3. Egy kivétel vonatkozik a nemzetközi közrendre, amely lehetővé teszi a külföldi jog bizonyos vonatkozásai alkalmazásának mellőzését, ha azok hatása elfogadhatatlan lenne a belga jogrendben (a DIP-törvénykönyv 21. cikke).

2.5 A külföldi jog bizonyítása

A belga bíróságok felhívhatják a feleket a külföldi jog tartalmának és hatályának bizonyítására. A bíróságok a külföldi jogról való tájékoztatásról szóló, 1968. június 7-én Londonban aláírt európai egyezményt is alkalmazhatják. Ha hiteles bizonyítékra van szükség, a felet olyan nyilatkozat (ügynevezett certificat de coutume) bemutatására kérhetik fel, amelyben a megfelelő külföldi hatóság hiteles bizonyítékot szolgáltat az országában az adott időpontban vagy korábban alkalmazandó szabályokról.

3 Kollíziós jogi szabályok

Ha a belga bíróság joghatósággal rendelkezik a már említett szabályok alapján, azt is mérlegelnie kell, hogy melyik jogot kell alkalmaznia a jogvitára. E kérdésben a bíróság a belga nemzetközi magánjoggal összhangban dönt. A jogvita tárgyától függően több olyan tényező van, amely az ügyet egy konkrét jogrendszerhez kapcsolhatja. A DIP-törvénykönyv tárgykör szerint strukturált, és tárgykör szerint határozza meg a releváns kapcsoló elvet. E tárgykörök némelyikét a továbbiakban tárgyaljuk.

3.1 Szerződéses kötelmek és jogi aktusok

E tárgykört a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, „Róma I. rendeletként” ismert, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szabályozza. A DIP-törvénykönyv azokra a szerződéses ügyekre is kiterjeszti a korábbi 1980. évi római egyezmény alkalmazását, amelyeket az kizárt a hatálya alól. Rövidesen sor kerül a törvénykönyv módosítására annak érdekében, hogy figyelembe vegye a korábbi római egyezmény „Róma I. rendelet” általi felváltásával előállt helyzetet.

A rendelet hatálya alól kizárt egyes ügyekre mindazonáltal különös szabályok vonatkoznak:

- nemzetközi egyezmények (különösen az idegen és a saját váltóra vonatkozó törvények ütközésének rendezése tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezmény és a csekkre vonatkozó törvények ütközésének rendezése tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény) alapján, vagy

- a törvénykönyv különös rendelkezései (különösen a célvagyonra vonatkozó 124. cikk és a társasági szerződésekre vonatkozó 111. cikk) alapján.

Végezetül meg kell jegyezni, hogy a rendelet 25. cikke alapján bizonyos nemzetközi egyezmények továbbra is alkalmazandók, mégpedig:

- a belvízi árufuvarozási szerződésről szóló, 2001. június 21-i budapesti egyezmény,

- a mentésről szóló, 1989. április 28-i londoni nemzetközi egyezmény,

- a hajó-összeütközésekre, továbbá a tengeri segélynyújtásra és mentésre nézve bizonyos szabályok egységesítése céljából Brüsszelben, 1910. szeptember 23-án aláírt nemzetközi egyezmények és az azokhoz csatolt aláírási jegyzőkönyv.

3.2 Szerződésen kívüli kötelmi viszonyok

E tárgykört a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, „Róma II. rendeletként” ismert, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szabályozza. A DIP-törvénykönyv azokra az ügyekre is kiterjeszti e rendelet alkalmazását, amelyeket az kizár a hatálya alól.

A rendelet hatálya alól kizárt egyes ügyekre mindazonáltal különös szabályok vonatkoznak. Így a jó hírnév, illetve a magánélet vagy a személyiségi jogok megsértéséből eredő kötelmi viszonyra a felperes választása szerint azon állam joga az irányadó, amelyben a jogsértést elkövették vagy a kár bekövetkezett, illetve a jogsértés elkövetésének vagy a kár bekövetkezésének veszélye állt fenn, kivéve, ha a felelős személy bizonyítja, hogy nem láthatta előre, hogy a kár az adott államban fog bekövetkezni (a DIP-törvénykönyv 99. cikke).

Meg kell jegyezni, hogy a rendelet 28. cikke alapján bizonyos nemzetközi egyezmények továbbra is alkalmazandók, mégpedig:

- a közúti balesetekre alkalmazandó jogról szóló, 1971. május 4-i hágai egyezmény,

- a hajó-összeütközéssel kapcsolatos ügyekben fennálló polgári jogi joghatóságra vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló nemzetközi egyezmény, a hajó-összeütközéssel vagy más hajózási eseményekkel kapcsolatos ügyekben fennálló büntetőjogi joghatóságra vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló nemzetközi egyezmény, valamint a tengerjáró hajók feltartóztatására vonatkozó egyes szabályok egységesítéséről szóló nemzetközi egyezmény, amelyek mindegyikét 1952. május 10-én írták alá Brüsszelben,

- a mentésről szóló nemzetközi egyezmény, London, 1989. május 28.,

- az európai szabadalmak megadásáról szóló egyezmény, München, 1973. október 5.,

- a légi jármű elővigyázatosságból történő lefoglalása egyes szabályainak egységesítéséről szóló, 1933. május 29-i nemzetközi egyezmény,

- a hajó-összeütközésekre, továbbá a tengeri segélynyújtásra és mentésre nézve bizonyos szabályok egységesítése céljából Brüsszelben, 1910. szeptember 23-án aláírt nemzetközi egyezmények és az azokhoz

csatolt aláírási jegyzőkönyv.

3.3 A személyi állapot, valamint annak a családi állapottal kapcsolatos vonatkozásai (név, lakóhely, cselekvőképesség)

A DIP-törvénykönyv eltérő rendelkezése hiányában a személyek állapotával, valamint jog- és cselekvőképességével kapcsolatos jogvitákban az érintett személy állampolgársága szerinti állam joga alkalmazandó. Ugyanez a szabály vonatkozik a nemváltással kapcsolatos vitákra is (a DIP-törvénykönyv 35b. cikke).

A természetes személyek jog- és cselekvőképességét illetően a törvénykönyv egy visszautalásra vonatkozó rendelkezést tartalmaz: a kérdésre a belga jog az irányadó, ha a külföldi jog a belga jogot rendeli alkalmazni (a DIP-törvénykönyv 34. cikke).

Az általános elvvel összhangban a vezeték- és utónevek meghatározására alkalmazandó jog az érintett személy állampolgársága szerinti állam joga (a DIP-törvénykönyv 37. cikkének (1) bekezdése), vagy amennyiben az érintett személy több állampolgársággal rendelkezik, az egyik olyan állam joga, amelynek a személy állampolgára (a DIP-törvénykönyv 37. cikkének (2) bekezdése).

3.4 Szülő-gyermek kapcsolat megállapítása, ideértve az örökbefogadást is

3.4.1 Szülő-gyermek kapcsolat megállapítása

Az alkalmazandó jog meghatározásának főszabályaként a DIP-törvénykönyv 62. cikke (1) bekezdésének első albekezdése rögzíti, hogy valamely személy származásának megállapítására és vitatására azon állam joga az irányadó, amelynek a szülő a gyermek születésekor vagy, ha a származás megállapítására önkéntes aktus alapján kerül sor, ezen aktus időpontjában az állampolgára.

Amennyiben a kijelölt jog nem írja elő a gyermek hozzájárulását a származás önkéntes megállapítása esetén, az ilyen hozzájárulás előírását és feltételeit, valamint kifejezésének formáját azon állam joga határozza meg, amelyben a hozzájárulás idején a gyermek rendes tartózkodási helye volt (a DIP-törvénykönyv 62. cikke (1) bekezdésének második albekezdése).

3.4.2 Örökbefogadás

Az örökbefogadás feltételeire az örökbefogadó nemzeti joga vagy az örökbefogadók közös nemzeti joga az irányadó. Ha az örökbefogadóknak nem azonos az állampolgárságuk, az említett feltételekre szokásos tartózkodási helyük joga vagy ennek hiányában a belga jog az irányadó (a DIP-törvénykönyv 67. cikke).

A szükséges hozzájárulásokra alkalmazandó jog az örökbefogadott szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga. Ha azonban e jog nem követeli meg az örökbefogadott vagy jogi képviselőjének hozzájárulását, vagy nem teszi lehetővé az örökbefogadást, az ilyen hozzájárulásokra a belga jog az irányadó (a DIP-törvénykönyv 67. és 68. cikke).

3.5 Házasság, házasság nélkül együtt élő párok, élettársi kapcsolatok, házasság felbontása, különválás, tartási kötelezettségek

3.5.1 Házasság

Ami a házasságra alkalmazandó jogot illeti, a DIP-törvénykönyv különbséget tesz az alábbiak között:

1. házassági ígéret: a jövőbeli házastársak szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga alkalmazandó, vagy ennek hiányában azon állam joga, amelynek a két jövőbeli házastárs az állampolgára, ennek hiányában pedig a belga jog (a DIP-törvénykönyv 45. cikke);

2. házasságkötés: a házastársak mindegyikének saját nemzeti joga alkalmazandó az azonos neműek közötti házasság lehetséges kivételével, amennyiben a külföldi jog ilyen házasságot megtiltó rendelkezését nem veszik figyelembe, ha bármelyik házastárs olyan állam állampolgára, vagy olyan államban rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel, amelynek joga engedélyezi az ilyen házasságot (a DIP-törvénykönyv 46. cikke);

3. alakiságok: a házasságkötés helye szerinti állam joga alkalmazandó (a DIP-törvénykönyv 47. cikke);

4. a házasságkötés joghatásai: a házastársak szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga alkalmazandó, vagy ennek hiányában azon állam joga, amelynek mindkét házastárs az állampolgára, ennek hiányában pedig a belga jog (a DIP-törvénykönyv 48. cikke).

3.5.2 A házasság nélkül együtt élő párok és az élettársi kapcsolatok

Ami az élettársi kapcsolatokat vagy az együttélés bármely bejegyzendő formáját illeti, a belga jog különbséget tesz a házassággal egyenértékű köteleket létrehozó és az ilyen köteleket létre nem hozó együttélés között.

Az előbbire a házasságra irányadó jog (lásd fent), a házassággal egyenértékű köteleket létre nem hozó együttélésre pedig azon állam joga alkalmazandó, ahol az együttélés bejegyzésére először sor került.

Nincsenek a nem bejegyzett együttélést szabályozó konkrét rendelkezések.

3.5.3 A házasság felbontása és a különválás

A házasság felbontása és a különélés tekintetében elfogadásra kerültek a „Róma III.” néven ismert, a házasság felbontására és a különélésre alkalmazandó jog területén szorosabb együttműködés kialakításáról szóló 2010. december 20-i tanácsi rendeletben foglalt szabályok. A házastársak tekintetében az alkalmazandó jog megválasztását legkésőbb azon bíróság előtti első megjelenésükkor tisztázni kell, amelyhez benyújtották a házasság felbontására vagy a különélésre vonatkozó kérelmüket.

3.5.4 Tartási kötelezettségek

A tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendelet 15. cikke a 2007. november 23-i, a tartási kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló hágai jegyzőkönyvre hivatkozik. Általánosságban a jogosult szokásos tartózkodási helye szerinti állam jogát jelöli ki alkalmazandó jogként. Különös szabályok alkalmazandók mindazonáltal a gyermekek és szüleik között, a 21. életévüket be nem töltött személyek tekintetében a szüleiken kívüli más személyekhez fűződő kapcsolataikban, a házastársak és volt házastársak között, valamint azon személyek között, akiknek a házasságát érvénytelenítették. A jegyzőkönyv olyan rendelkezést is tartalmaz, amely lehetővé teszi az alkalmazandó jog felek általi kijelölését is.

Emellett a gyermektartási kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 1956. október 24-i hágai egyezmény alkalmazandó a Belgium és egy olyan állam közötti viszonyokban, amely anélkül részese az 1956. évi hágai egyezménynek, hogy megerősítette volna a fent említett 2007. november 23-i hágai jegyzőkönyvet.

3.6 Házassági vagyoni rendszerek

A társak maguk választhatják meg a házassági vagyoni rendszerükre alkalmazandó jogot. A társak a házasságkötésüket követő első szokásos tartózkodási hely szerinti állam joga, vagy a házastársak valamelyikének nemzeti joga (a DIP-törvénykönyv 49. cikke) közül választhatnak.

Az alkalmazandó jog megválasztása hiányában a házassági vagyoni rendszerre a társak házasságkötésüket követő első szokásos tartózkodási helye szerinti állam joga az irányadó. Ha nem ugyanabban az államban rendelkeztek szokásos tartózkodási hellyel, az alkalmazandó jog azon állam joga, amelynek a társak egyaránt állampolgárai voltak házasságkötésük időpontjában. Egyéb esetekben a házasságkötés helye szerinti állam joga alkalmazandó (a DIP-törvénykönyv 51. cikke).

3.7 Öröklés, végintézkedések

E tárgykört az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012/EU rendelet szabályozza.

3.8 Ingtalan

A vagyontárgy helyét kell figyelembe venni az alkalmazandó jog meghatározásához is (a DIP-törvénykönyv 87. cikke).

3.9 Fizetéseképtelenség

A fizetéseképtelenségi eljárásra a fizetéseképtelenségi eljárásról szóló, 2000. május 29-i 1346/2000/EK rendelet az irányadó. A rendelet alapelve az, hogy egyetlen egyetemes fizetéseképtelenségi főeljárás létezik, amelyet adott esetben másodlagos területi eljárások követnek.

■ Last update: 17/12/2020

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.